

De geur van bruine bonen

Henna Goudzand Nahar werd als Henna Goudzand in Paramaribo geboren, op 28 december 1953. De toevoeging Nahar komt van de familienaam in de vrouwelijke lijn van haar vader. Als schrijfster van romans debuteerde ze in 2005 met *Hele dagen in de regen*, in 2015 gevolgd door *Over het zoute water*.

Daarnaast publiceerde zij verhalen, recensies en jeugdboeken. Ze gebruikte ook wel de pseudoniemen Amber of Amber Nahar.

Henna Goudzand werkte als docente Nederlands in Paramaribo en – sinds ze in 1989 naar Nederland ging – in Amsterdam. In 2020 ging zij met pensioen.

In *De geur van bruine bonen* volgen we het leven van onderwijzeres Ilse Madrettor (= Rotterdam van achter naar voren), haar man Henk, zoon Marvin en dochter Abigail. Henk zit zonder werk en lijkt niet veel moeite te doen daarin verandering te brengen, hij kijkt liever televisie of helpt Peggy en Joyce, de dochters van Henks tante, die hem opgevoed heeft.

Marvin is een goedwillende, conflict vermijdende jongen, Abigail is in haar puberteit: ze is rechtlijnig, probeert eerlijk te zijn en verwijt haar moeder Ilse van alles, waartegen de laatste vaak niet opgewassen is. De verhouding met Ilses moeder Anita en jonger zusje Joan is niet best. Anita Madrettor was na de Onafhankelijkheid naar Nederland gegaan. Ilse blijft aanvankelijk bij haar grootmoeder in Paramaribo, maar wordt op zeker moment ook naar Nederland gehaald. Daar woont ook oom Frank, de jongste broer van Anita, die uitgroeit tot de beste vriend van Ilse. Later raakt Frank voorgoed verslaafd aan drugs.

Ilse is een onzekere vrouw, ze wil graag goed doen, maar heeft het gevoel dat ze de greep op haar leven aan het verliezen is, ze twijfelt voortdurend: ‘Half voorovergebogen bekeek Ilse de vrouwen die op nog geen twee meter van haar afstonden. Ze behoorden tot het type dat geen moment twijfelde aan hun bestaansrecht. De zelfverzekerdheid waarmee ze zich door de wereld bewogen, was haar, maar ook Henk, vreemd. Hadden Henk en zij minder over hun bestaansrecht getwijfeld als ze waren gebleven op de plek waar hun navelstreng ritueel in de grond was gestopt?’.

Het wordt er allemaal niet beter op wanneer Jan, de boezemvriend van Ilse, tijdens een etentje met haar en zijn nieuwe vriend, over het drugsverleden van Frank begint. Ze verdedigt hem, maar ze twijfelt toch weer als ze later verzucht: “‘Ik schaam me voor de manier waarop ik met hem ben omgegaan”, antwoordde ze met haar blik op de vloer’.

De vanzelfsprekendheid van haar leven dreigt steeds verder weg te vallen.

Het dieptepunt is een ernstige ruzie met moeder en zus. Erna maakt Henk wat te eten: ‘Ilse snoof de geur van het eten op en glimlachte. Rijst met bruine bonen was hun feest- en troostmaal geworden [...]. Uit geldgebrek was het stukje zoutvlees nooit meer geweest dan de lengte en breedte van een duim. Steevast maakten ze met z’n tweeën de grap dat het vlees zich verstopt had. Ze genoten niet minder van de maaltijd. [...] De geur van de haar vertrouwde maaltijd werd intussen indringender. Ze snoof hem op en het leek alsof de klem die ze het afgelopen half uur om haar borst had gevoeld, wat lossier ging zitten’.

Zo wordt het verhaal afgesloten.

Henna Goudzand Nahar is erin geslaagd met Ilse, Henk, Abigail, Marvin en de anderen, mensen van vlees en bloed te schilderen, met wie de lezer mee kan leven. Mogelijk worden sommige onderwerpen wel wat breed uitgemeten en treedt er enige herhaling op, maar dat neemt niet weg dat het verhaal tot het einde blijft boeien.

De geur van bruine bonen is, zoals vermeld wordt op de achterzijde van het boek, het eerste deel van een tweeluik. We kijken uit naar deel twee!

4 STERREN

Ko van Geemert

De geur van bruine bonen, Henna Goudzand Nahar, 2020, Uitgeverij In de Knipscheer, ISBN 9789493214170